

den Bestemmelse, der findes i den tyske Lovgivning, hvor der i Stedet for 15 Gange staaar 40 Gange. I øvrigt mener jeg ogsaa med Hensyn til denne Bestemmelse at turde udtale, at den i Praksis sikkert vil blive anvendt med al ønskelig Varsomhed og Hensyntagen. Jeg skal derfor under Henvisning til, hvad jeg her har udtalt, fremdeles opfordre det høje Ting til at slutte sig til de af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg):

I den Betænkning, som det ærede Udvalg har afgivet, staaer der, at der for Tiden arbejdes under Dispensationer fra de gældende Lovregler. Naar man bruger dette Udtryk, maa det dog forstaaes saaledes, at det er stiltiende Dispensationer, thi i Virkeligheden er Forholdet det, at der ikke fra Ministerens Side har været givet nogen udtrykkelig Dispensation, idet man har anset det for nødvendigt, at der, forinden der virkelig blev givet udtrykkelige Dispensationsregler, blev forsøgt, om det ikke var muligt ad Lovgivningens Vej at naa til faste Lovregler paa dette Omraade. Som jeg tidligere har sagt under Behandlingen af dette Lovforslag her i Tinget, har det været mig meget magtpaaliggende, at man fik en saadan Lov, saaledes at jeg ikke kom i den Nødvendighed at skulle give Dispensationsregler, og under Arbejdet sammen med det nedsatte Udvalg har man saavel fra Udvalgets Side som ogsaa fra min Side bestræbt sig for at naa til Enighed, saaledes at man kunde faa en Lov, der saavel satte faste Rammer for, hvorledes Arbejdet skulde føres, for saa vidt det blev Lovgivningens Sag at sætte disse, som ogsaa bevirkede, at det virkelig kunde siges, at denne Lov betød Fremskridt, som det kunde være forsvarligt for Rigsdagen at slutte sig til og forsvarligt for Ministeren, der dog ellers havde Dispensationsrettigheden at falde tilbage paa, at give sin Tilslutning.

Ihvorvel jeg nu mener, at det kunde have været ønskeligt, om man paa flere Punkter var gaaet noget videre end de foreliggende Ændringsforslag, finder jeg dog, at det — naar henses til de modstridende Anskuelser og de mange Vanskeligheder, som naturligt have maattet frembyde sig, naar der skulde lovgives om saa forskelligartede Virksomheder, som det i mange Henseender maa siges at være her — kan siges, at man er naaet til et Resultat, som er saa tilfredsstillende, at det vil være rimeligt, at ogsaa jeg giver

min Tilslutning til de Ændringsforslag, der ere stillede fra Udvalgets eller detses Flertals Side.

Da nu den ærede Ordfører (Sonne) saa udførligt og klart har gennemgaaet alle de stillede Ændringsforslag, skal jeg ikke trætte det høje Ting med paa ny at omtale alle disse enkeltvis, selv om jeg maaske nok paa adskillige Punkter vilde komme til at give en lidt anden Motivering af min Tilslutning til Ændringsforslagene end den, den ærede Ordfører gav.

Ændringsforslagene ere fremkomne ved et Samarbejde mellem Udvalget og mig, og jeg har under dette Samarbejde bestræbt mig for, at der, hvor det var gørligt at gaa bort fra de oprindelige i Lovforslaget opstillede bestemte detaillerede Regler, til Gengæld blev indført Kontrolbestemmelser, hvorigennem der kunde gives nogen Betyggelse for, at man kom til at følge i alt væsentligt de Regler, man oprindeligt havde tænkt sig.

Man vil saaledes erindre, at det under Lovforslagets tidligere Behandling her i Tinget blev udtalt, at § 4, der jo uomtvistelig er Lovforslagets Hovedparagraf, var mere indviklet, end ønskeligt kunde være, og jeg udtalte den Gang, at det var en Sandhed, som ikke kunde omtvistes, at Paragraffens Bestemmelser vare indviklede, men jeg troede ganske vist, at det vilde vise sig, naar Udvalget kom til at arbejde med dette Stof, at det vilde være umuligt at opstille aldeles bestemte koncise Regler, der ikke vare ret indviklede. Jeg tror, at Udvalget ogsaa er kommet til Erkendelse af, at, hvad jeg saaledes sagde, er rigtigt, og man har da ogsaa i Udvalget — til Gengæld for, at flere af de detaillerede Regler bleve strøgne — foreslaaet at indføre Bestemmelser, i Kraft af hvilke der kan føres Kontrol, dels ved, at Tilsynet vil kunne se, om de Fritider og Arbejdstider, man har opstillet, blive overholdte, dels ogsaa ved, at Arbejderne gensidig kunne komme til at kontrolere Bestemmelsernes Overholdelse derved, at enhver Afgivelse i Arbejdsplanen skal indføres i det her i Loven omtalte Register. Jeg tror ikke, det er nogen daarlig Maade, man betjener sig af, idet man benytter denne Kontrol, som uomtvistelig er paa hvert Arbejdssted med, at de for Faget fastslaaede Regler overholdes, hvad enten det er Regler, der ere tilvejebragte paa den Maade, at man er bleven enig om dem fra Arbejdsgivernes og Arbejdernes Side — altsaa, om jeg saa maa sige, mere eller mindre ad Frivillighedens Vej —, eller det er Regler, der ere